

sakligen ovanför odlingsgränsen nu aktualiseras. Om de av utredningsmannen föreslagna ersättningsgrunderna maximalt utnyttjas kommer kostnaden enligt propositionen att uppgå till ca 5,5 milj. kronor. Denna summa torde icke till någon del komma att belasta det närmaste budgetåret och kommer därefter att fördelas på flera budgetår, enär det av praktiska skäl torde bli nödvändigt att fördela indragningarna på ett antal år. Vi finner det sålunda inte befogat med den försämring av ersättningsgrunderna som förordas i propositionen.

Enligt vår mening bör man vid indragning av de nu aktuella ströängarna i huvudsak följa utredningsmannens förslag. Departementschefen har emellertid förordat att man med anlitande av medel ur domänverkets markfond skulle kunna inlösa ströängar. Vi har inga erinringar mot detta förslag utan ansluter oss till detsamma. Utnyttjandet av en sådan, med hänsyn till omständigheterna starkt motiverad finansieringsmetod, får dock inte medföra en försämring av ersättningsgrunderna.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte

- 1) avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 62 till den del nu är i fråga, samt
- 2) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag om inlösen av ströängar, i huvudsaklig överensstämmelse med av förenämnda utredningsman upprättat förslag men med finansiering genom ianspråktagande av medel ur domänverkets markfond, må föreläggas 1961 års riksdag.

Stockholm den 22 mars 1960

Harald Larsson
i Hedenäset

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund

Nr 678

Av herr **Lundmark m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående vissa norrlandsfrågor.

(Lika lydande med motion nr 551 i Första kammaren)

Stockholm den 21 mars 1960

Gunnar Lundmark

Annie Jäderberg

J. V. Berglund

Helge Lindström